TRGOVAČKI SUD U SPLITU
OVA ODLUKA JE
OVRŠNA DANA 24.1.2019
Dana 11.7.2019. OVLAŠTENI SLUŽBENIK

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
OVA ODLUKA JE
PRAVOMOĆNA DANA 14.12.2018
Dana 11.7.2019 OVLAŠTENI SLUŽBENIK

29

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6, Split

9. P-548/2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, u ime Republike Hrvatske, po sucu ovog suda Vinki Mitrović, u pravnoj stvari tužitelja PULJANKA-BRIONKA d.o.o., Pula, Tršćanska 35, OIB: 54957281859, zastupana po punomoćniku Igoru Belić, odvjetniku iz Pule, protiv tuženika MEINE d.o.o., Split, Manđerova 16, OIB: 17681829695, zastupana po punomoćnici Radojka Petrović Ivanišević, odvjetnica u Splitu, radi isplate 270.614,34 kn, zaključene rasprave dana 20.02.2018.god. i objavljena dana 6. rujna 2018. godine,

p r e s u d i o j e

I Djelomično se usvaja tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 230.142,80 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 11.10.2006.god. po stopi od 15% godišnje do 31.12.2007.god., od 1.1.2008.god. do 30.6.2011.god. po stopi od 17% godišnje, od 1.7.2011.god. do 31.7.2015.god. po stopi od 15% godišnje, od 1.8.2015.god. do 31.12.2015.god. po stopi od 10,14% godišnje, od 1.1.2016.god. do 30.6.2016.god. po stopi od 10,05% godišnje, od 1.7.2016.god. do 31.12.2016. po stopi od 9,88% godišnje, od 1.1.2017.god. do 30.6.2017.god. po stopi od 9,68% godišnje, od 1.7.2017.god. do 31.12.2017.god. po stopi od 9,41% godišnje, od 1.1.2018.god. do 30.6.2018.god. po stopi od 9,09% godišnje, od 1.7.2018.god. pa do isplate po stopi od 8,82% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotna poena."

II Djelomično se odbija tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 40.471,54 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 24.06.2004.god. do isplate po stopi od 15% godišnje, od 1.1.2008.god. do 30.6.2011.god. po stopi od 17% godišnje, od 1.7.2011.god. do 31.7.2015.god. po stopi od 15% godišnje, od 1.8.2015.god. do 31.12.2015.god. po stopi od 10,14% godišnje, od 1.1.2016.god. do 30.6.2016.god. po stopi od 10,05% godišnje, od 1.7.2016.god. do 31.12.2016. po stopi od 9,88% godišnje, od 1.1.2017.god. do 30.6.2017.god. po stopi od 9,68% godišnje, od 1.7.2017.god. do 31.12.2017.god. po stopi od 9,41% godišnje, od 1.1.2018.god. do 30.6.2018.god. po stopi od 9,09% godišnje, od 1.7.2018.god. pa do

isplate po stopi od 8,82% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotna poena, kao i za tijek zakonskih zateznih kamata za razdoblje od 24.6.2004. do 11.6.2006.god."

III Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe na ime troškova parničnog troška isplatiti tužitelju iznos od 63.517,98 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude do isplate, u visini stope od 6,82% godišnje, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, dok se za više traženo za iznos od 34.679,26 kn zahtjev odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu TS Pazin 2.4.2007.god. radi isplate 270.614,34 kn zajedno sa zateznom kamatom od 24.6.2004. do isplate, pozivajući se na protokol koji su stranke zaključile 24.6.2004.god. kojom se tuženik obvezao, nakon što mu je tužitelj dao popust na dug od 10% namiriti ostatak od 540.955,14 kn isporukama armiranih mreža i betonskih željeza u šipki po tržnim cijenama po čemu su zamijenili ispunjenje izvorno novčane obveze. Međutim, tuženik je dijelom uplatio, jer je ostao dužan 270.614,34 kn temeljem uvida u otvorene stavke na kontu tuženika. Spor je nastao povodom Hotela Croatia, Duga Uvala, te je predloženo da se naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 270.614,34 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24.6.2004. do isplate.

U odgovoru na tužbu od 22.10.2007. tuženik se usprotivio istoj navodeći da je protokol od 24.6.2004. u dijelu koji se odnosi na ustupljena potraživanja HIZ-a Duga Uvala suglasno voljom stranka raskinut, sve pozivom na priloženi dokaz fotokopiju dopisa (fax poruka 524/2006) od 11.10.2006., te se stoga predlaže da tužbeni zahtjev bude odbijen u cijelosti kao neutemeljen uz naknadu tuženiku troškove parničnog postupka.

Nakon provedenih dokaza, TS Split donio je odluku broj 9P-1942/07 od 11.12.2009.god. kojim je odbijen tužbeni zahtjev te tužitelj obvezan na naknadnu troškova, po žalbi tužitelja od 22.1.2010.god. i odgovora od 10.2.2010.god. VTS RH broj 18Pž-1539/10 od 3.6.2014.god. odbio je žalbu kao neosnovanu i potvrdio presudu P-1942/07 od 11.12.2009. Po uloženoj reviziji tužitelja od 16.10.2014.god. VS RH broj Revt-325/14 od 01.09.2015.god. prihvatio je reviziju tužitelja te ukinuo presude VTS RH Pž-1539/10 od 3.6.2014.god. i TS Split P-1942/07 od 11.12.2009.god. i predmet vratio na ponovno suđenje.

U međuvremenu je pred ovim sudom pod brojem St-62/15 od 16.2.2017.god., podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tuženikom, time da je po prijedlogu tuženika, a temeljem Ugovora o pripajanju od 24.3.2017.god., odobreno pripajanje tuženika tvrtki Meine d.o.o. temeljem rješenja TS Split broj Tt-17/2864 od 31.3.2017.god., a pravomoćno 10.4.2017. Upis pripajanja tuženika Fio & D d.o.o. društvu primatelja Meine d.o.o. je izvršen dana 8.5.2017.god. temeljem rješenja ovog suda nakon što je društvo preuzimatelj dostavilo Odluku o davanju suglasnosti za pripajanje.

Tužitelj je podneskom od 8.6.2017.god. nakon rješenja o prekidu postupka od 10.5.2017., predložio nastavak postupka te označio društvo Meine d.o.o. za turizam, Split kao pravnog slijednika.

Na ročištima od 23.11.2017. i 20.2.2018.god. tuženik je predlagao sklapanje nagodbe u ovoj pravnoj stvari, navodeći da je tvrtka Meine d.o.o. u vlasničkoj strukturi treće pravne osobe tvrtke Unia trade d.o.o. Krnica koja ima novčanu tražbinu prema tužitelju koja je upisana u zemljišnim knjigama Zu-10336 K.O. Pula koja je daleko veća od prijeporne tražbine, međutim, tužitelj je otklonio tu mogućnost navodeći da Unia trade d.o.o. nije u pravnom odnosu sa tužiteljem, a niti njezin cedent Ledo d.o.o.

Budući do mirnog rješenja nije došlo, za cijeniti je pravni stav iz rješenja VS RH Revt-325/14 od 1.9.2015.god., koji u svom ukidnom rješenju zauzeo pravni stav po uloženoj izvanrednoj reviziji tužitelja, a pozivajući se na pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH iz presude II Rev-33/95 od 6.8.1995. na koju se je tužitelj pozvao. Sklopljenim Protokolom od 24.6.2004.god. nije se radilo o novaciji, dakle obnovi obaveze iz čl. 348. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91,73/91,3/94, 7/96, 112/99), jer se temeljem čl. 349. ZOO-a obnova ne pretpostavlja ako stranke nisu izrazile namjeru da ugase postojeću obvezu kada su stvarale novu, time da prijašnja obveza ne prestaje, već postoji pored nove, stoga stranke moraju u sporazumu jasno moraju izjasniti volju za stvaranje nove obveze jer se do tadašnja obaveza gasi, jer u protivno će uz novu postojati i stara obaveza.

Primjenom gore navedenog pravnog stava, zaključuje se da je Protokolom od 24.6.2004. tuženik preuzeo obveze koje su Industrogradnja-hiz Duga Uvala d.o.o. na iznos od 255.714,24 kn, Industrogradnja-trgovina d.o.o. na iznos od 139.944,65 kn te Industrogradnja-indostan d.o.o. na iznos od 205.402,40 kn ukupno 601.061,27 kn imali prema tužitelju, uz odobreni popust od 10%, sveukupno od 540.955,14 kn, ispuni svoju obavezu putem isporuka armaturnih mreža i betonskih željeza prema tržnim cijenama i dispoziciji tužitelja, te da je tuženik samo djelomično ispunio svoju obvezu putem isporuke armarturnih mreža i betonskog željeza te je preostao nepodmireni iznos do namirenja ugovorenog iznosa iz Protokola od 24.6.2004.god. Stoga, je obveza tuženika na podmirenje preostalog iznosa koji ostao nenamiren iz navedenog Protokola.

Tužitelj u tužbi potražuje iznos od 270.614,34 kn te dostavlja saldo potraživanja iz otvorenih stavki iz kojeg je razvidno da postoji potraživanje iz cesije Hiz Duga Uvala na iznos od 130.669,69 kn, te cesija Industrogradnje-trgovine na iznos od 139.944,65 kn i obračun kamata od 1.1. do 31.12.2004.god. na iznos od 15.007,30 kn što sveukupno iznosi 285.621,64 kn. Međutim, tužitelj ne objašnjava potraživanja ispisa otvorenih stavki, te se ne mogu dovesti u vezu s potraživanjem iz tužbenog zahtjeva, time da tužitelj u podnescima tijekom postupka navodi da je dužnost tuženika da dokaže svoje ispunjenje, jer tužitelj ne bi mogao dokazivati ne plaćanje tuženika.

Tuženik se u tijeku postupka poziva na fax poruku koju je uputio tužitelju 11.10.2006. u kojoj ga izvješćuje da nije uspio naplatiti tražbinu od Hiz Duga Uvala d.o.o. u visini od 255.714,22 kn iz razloga što se navedena tvrtka nalazi u stečaju, te da s navedenim danom, a sukladno telefonskom razgovoru sa predstavnikom tužitelja, Ugovor o cesiji od 31.3.2004. zaključenim za Hiz Duga Uvala d.o.o. storniran i prepušta tužitelju na naplatu, a za preostali iznos dugovanja iznosi 190.471,54 kn prema Protokolu, očekuje narudžbe tužitelja.

Iz navedenog proizlazi da je neprijeporno dugovanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 255.714,22 kn iz razloga jer se tuženik ne može pozivati da raskid dijela Protokola u odnosu na potraživanje koje je preuzeo od Industrogradnje Hiz Duga Uvala d.o.o. na iznos od 255.714,22 kn, što bi umanjeno za 10% iznosilo (25.571,42) 230.142,80 kn, sve sukladno stavu VS RH, jer se u konkretnom slučaju ima primijeniti čl. 308. ZOO-a. Nije prijeporna činjenica da je tužitelj izvršio naplatu po garanciji u iznosu od 150.000 kn, kako to proizlazi iz iskaza zz stranaka, time da zz tužitelja Borislav Paškov (list 43) ističe da je garancija naplaćena i dijelom u svezi robe na ime pekarskih proizvoda i slastica. Međutim, iz salda konti kartice tužitelja nije iskazana naplata po bankarskoj garanciji na iznos od 150.000 kn.

Stoga polazeći od neprijeporne činjenice da je ostalo nepodmireno dugovanje tuženika za iznos od 230.142,80 kn, navedeni iznos odbijen je od iznosa kojim je utvrđeno dugovanje tuženika iz Protokola od 540.955,14 kn, što bi značilo da bi za razliku od 310.812,34 kn tužitelj bio namiren i to ili putem isporuke željeza u šipkama i armaturnoj mreži ili putem naplate po bankarskoj garanciji. Tužitelj potražuje iznos od 270.614,34 kn, priznato mu je potraživanje od 230.142,80 kn, time da je za razliku od 40.471,54 kn zahtjev odbijen, sve kako je odlučeno u točki I i II izreke presude.

U svezi tijeka zakonskih zateznih kamata neprijeporno proizlazi da potpisnici Protokola nisu odredili rok ispunjenja, a iz iskaza zz stranaka proizlazi da je prijepor oko isporuke nastao nakon proteka roka od 2 godine, kada je zz tuženika javio tužitelju da mu je ispunjenje postalo nemoguće temeljem fax poruke od 11.10.2006.god., a budući se radi o isporuci željeza zasigurno da bi se radilo o ispunjenju obaveze tuženika u razumnom roku kako je to propisano čl. 314. ZOO-a, a sve prema okolnostima slučaja, jer je tuženik trebao izvršiti isporuku prema dispoziciji tužitelja. Stoga je sud slobodnom procjenom ocjene dokaza zaključio da se isporuka robe trebala odvijati sve do 11.10.2006.god. kada je tuženik tužitelja izvijestio da nije u mogućnosti izvršiti naplatu iznosa prema Hiz Duga Uvala, a koji iznos je sud tužitelju priznao kako je to navedeno u točki I. izreke presude.

Odluka o visini stope zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice iz točke I. temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15).

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154 st. 1. i 155. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05. i 02/07., 84/08) time da je tužitelju priznat trošak s obzirom na uspjeh u sporu od 85% i to za sastav tužbe od 2.4.2007. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 22% od 1.100 kn, što iznosi 6.100,00 kn, sastav podneska tužitelja od 23.2.2009. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 22% od 1.100 kn, što iznosi 6.100,00 kn, zastupanje na ročištu od 24.2.2009.god. po 250 bodova odnosno 2.500 kn plus PDV od 22% od 550,00 kn, sveukupno 3.050,00 kn, zastupanje od 14.5.2009.god. po 250 bodova odnosno 2.500 kn plus PDV od 22% od 550,00 kn, sveukupno 3.050,00 kn, sastav podneska tužitelja od 11.9.2009. po 50 bodova odnosno 500 kn te PDV od 23% od 115,00 kn, sveukupno 615,00 kn, zastupanje od 15.9.2009. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 23% od 1.250,00 kn, sveukupno 6.250,00 kn, zastupanje od 24.11.2009. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 23% od 1.250,00 kn, sveukupno 6.250,00 kn, sastav žalbe tužitelja od 22.1.2010. po 625 bodova odnosno 6.250,00 kn, te PDV od 23% od 1.437,50, sveukupno 7.687,50 kn, sastav revizije od 16.10.2014. po 750 bodova odnosno 7.500,00 kn te PDV od 23% od 1.725,00 kn sveukupno 9.225,00 kn, zastupanje od 18.2.2016. po 500 bodova, odnosno 5.000 kn te PDV od 25% od 1.250,00 kn, sveukupno 6.250,00 kn, pristup na ročište od 22.9.2016. po 50 bodova odnosno 500 kn te PDV od 125,00 kn, sveukupno 625,00 kn, pristup na ročište od 24.11.2016. po 50 bodova odnosno 500 kn te

PDV od 125,00 kn, sveukupno 625,00 kn, zastupanje na ročište od 16.2.2017. po 250 bodova, odnosno 2.500 kn te PDV od 625,00 kn sveukupno 3.125,00 kn, zastupanje na ročište od 23.11.2017.god. po 250 bodova odnosno 2.500 kn te PDV od 625,00 kn sveukupno 3.125,00 kn, zastupanje od 20.2.2018.god. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 1.250 kn, sveukupno 6.250,00 kn, što primjenom Otbr. 7. stavak 1., 8. stavak 1., i 3., 9. st. 1., 2. i 5., 10. st. 1. i 4. i 42. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12) ukupno iznosi 68.327,50 kn te pristojba tužbe u iznosu od 3.056,00 kn, presude od 3.056,00 kn, pristojba na žalbu od 3.056,14 kn i drugostupanjske odluke od 3.056,14 kn, te revizija od 6.112,28 kn, temeljem Zakona o sudskim pristojbama (NN 157/13) iznosi 15.280,43 kn, sveukupno 83.607,92 kn.

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154 st. 1. i 155. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05. i 02/07., 84/08) time da je tuženiku priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 22.10.2007. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 22% od 1.100 kn, što iznosi 6.100,00 kn, zastupanje na ročištu od 24.2.2009.god. po 250 bodova odnosno 2.500 kn plus PDV od 22% od 550,00 kn, sveukupno 3.050,00 kn, zastupanje od 14.5.2009.god. po 250 bodova odnosno 2.500 kn plus PDV od 22% od 550,00 kn, sveukupno 3.050,00 kn, zastupanje od 15.9.2009. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 23% od 1.250,00 kn, sveukupno 6.250,00 kn, zastupanje od 24.11.2009. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 23% od 1.250,00 kn, sveukupno 6.250,00 kn, sastav odgovora na žalbu od 10.2.2010. po 500 bodova odnosno 5.000,00 kn te PDV od 23% od 1.250,00 kn sveukupno 6.250,00 kn, odgovor na reviziju od 31.10.2014.god. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 1250,00 kn, sveukupno 6.250,00 kn, zastupanje od 18.2.2016. po 500 bodova, odnosno 5.000 kn te PDV od 25% od 1.250,00 kn, sveukupno 6.250,00 kn, pristup na ročište od 24.11.2016. po 50 bodova odnosno 500 kn te PDV od 125,00 kn, sveukupno 625,00 kn, zastupanje na ročište od 23.11.2017.god. po 250 bodova odnosno 2.500 kn te PDV od 625,00 kn sveukupno 3.125,00 kn, zastupanje od 20.2.2018.god. po 500 bodova odnosno 5.000 kn te PDV od 1.250 kn, sveukupno 6.250,00 kn, što primjenom Otbr. 7. stavak 1., 8. stavak 1., i 3., 9. st. 1., 2. i 5., 10. st. 1. i 4. i 42. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12) ukupno iznosi 50.325,00 kn.

Cijeneći uspjeh tužitelja u sporu od 85% priznat je parnični trošak u iznosu od 71.066,73 kn te cijeneći uspjeh tuženika u sporu od 15% priznat je parnični trošak u iznosu od 7.548,75 kn, te nakon izvršenog prijeboja troškova tužitelja i tuženika, tužitelju je priznat trošak od 63.517,98 kn, sve kako je presuđeno u točki III. izreke presude.

U Splitu, 6. rujna 2018. godine

S U D A C:
Vinka Mitrović v. r.

Za toč.otpr.-ovl.službenik
Željana Buzov

PRAVNA POUKA:
Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana objave presude (rješenja). Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske u tri primjerka.